

**Рішення спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії**

Спеціалізована вчена рада РСВР 037 Національного університету біоресурсів і природокористування України Міністерства освіти і науки України, м. Київ, прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» на підставі прилюдного захисту дисертації **«Правовий статус іноземців та осіб без громадянства в адміністративному судочинстві»** зі спеціальності 081 «Право» «24» жовтня 2023 року.

СААДУЛАЄВ Анзор Ібрагімович, 1984 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2009 році Національну юридичну академію України імені Ярослава Мудрого за спеціальністю «Правознавство».

Дисертацію виконано у Національному університеті біоресурсів і природокористування України Міністерства освіти і науки України, м. Київ.

Науковий керівник – доктор юридичних наук, професор **СВІТЛИЧНИЙ Олександр Петрович**, професор кафедри цивільного та господарського права Національного університету біоресурсів і природокористування України.

Здобувач має 9 наукових праць, з яких 4 статті у наукових фахових виданнях України, 5 тез наукових доповідей:

1. Саадулаєв А. І. Іноземці та особи без громадянства як суб'єкти адміністративного судочинства. Право. Людина. Довкілля. 2021. № 11. С. 117–124.

2. Саадулаєв А. І. Адміністративна процесуальна правоздатність і дієздатність іноземців та осіб без громадянства: поняття та сутність. Аналітично-порівняльне правознавство. 2021. № 3. С. 124–127.

3. **Саадулаєв А. І., Світличний О. П.** Процесуальний статус іноземців та осіб без громадянства, які беруть участь в адміністративному судочинстві. Науковий вісник публічного та приватного права. 2022. № 3. С. 146–151.

У дискусії взяли участь голова і члени спеціалізованої вченої ради:

1. **КУРИЛО Володимир Іванович**, доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НААН, завідувач кафедри адміністративного та фінансового права Національного університету біоресурсів і природокористування України – Оцінка позитивна, є зауваження:

«Я задавав шановному пану Анзору питання щодо діяльності юстиції країн Європейського Союзу та України. Що можна рекомендувати, запозичити для України? У своїй відповіді Анзор Ібрагімович назвав, зокрема ситуацію в Німеччині, коли обов'язковою умовою подачі заяви до суду на захист своїх інтересів є розгляд в позасудовому адміністративному порядку заяви на захист порушених прав до посадової особи, керівника того органу, яка, на думку заявника, порушить це питання. Питання дискусійне в тому, що якщо брати з державницької позиції, щоб розвантажити одну з гілок влади (судову),

то ця ситуація правильна. Але, якщо ми говоримо про людиноцентристську парадигму в праві сьогодні, то в мене виникає дуже багато практичних питань, що краще – наявність, як в Німеччині, обов'язкової стадії адміністративного захисту керівника органу, чий працівник порушив права, свободи чи законні інтереси громадянина, чи наша ситуація, коли Конституцією передбачено право звернення громадянина за захистом своїх порушених прав, свобод чи законних інтересів безпосередньо до суду. Звичайно, кожен громадянин повинен мати право, тому тут я вбачаю конфлікт інтересів держави і громадянина. Звичайно, ми живемо в недосконалому суспільстві, власне кожна країна живе в недосконалому суспільстві, і якщо розглядати це питання щодо практичної реалізації і запозичення досвіду німецької адміністративної юстиції, то треба підходити виважено, на моє переконання. Що в даній ситуації для нашого суспільства важливіше – інтереси держави, – розвантажити суддівську гілку влади, чи інтереси людини, щоб не вступати в надзвичайно довгі тягани. В Німеччині ситуація дещо інша, ніж у нас. В Німеччині, як і в інших країнах ЄС, діють європейські нормативно-правові акти щодо адміністративної процедури і там чітко дотримуються термінів. Тому, на тлі ситуації в нашій країні, це виглядає абсолютно цілком прийнятним, тому що нема порушення термінів. А якщо взяти ситуацію практичну в нашій країні, то позасудова юстиція, адміністративна юстиція часто не дотримується цього принципу оперативності, що є власне одним з принципів дії адміністративної юстиції в Україні».

2. СЛЮСАРЕНКО Сергій Вікторович, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри адміністративного та фінансового права Національного університету біоресурсів і природокористування України – Оцінка позитивна, без зауважень.

3. ТЕРЕМЕЦЬКИЙ Владислав Іванович, доктор юридичних наук, професор, провідний науковий співробітник відділу міжнародного приватного права та правових проблем євроінтеграції Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака – Оцінка позитивна, без зауважень.

4. КОЗІН Сергій Миколайович, доктор юридичних наук, старший науковий співробітник, провідний науковий співробітник відділу науково-правових експертиз та законопроектних робіт Приватної установи «Науково-дослідний інститут публічного права» – Оцінка позитивна, без зауважень.

5. ГУЛАК Олена Василівна, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри адміністративного та фінансового права Національного університету біоресурсів і природокористування України – Оцінка позитивна, є побажання:

«Вами в межах досліджень здійснено численні пропозиції змін до законодавства, зокрема, те що стосується дискусійних положень, юридичних колізій між КАСУ, Законом «Про прокуратуру», КУпАП, участі прокурора представництва інтересів такої категорії осіб, які досліджуються. Хотілося б, щоб всі Ваші напрацювання і пропозиції було оформлено в окремий законопроект».

Результати голосування щодо присудження СААДУЛАЄВУ Анзору Ібрагімовичу ступеня доктора філософії:

«за» – 5 членів ради,

«проти» – немає,

«утрималися» – немає.

На підставі результатів голосування спеціалізована вчена рада присуджує СААДУЛАЄВУ Анзору Ібрагімовичу ступінь доктора філософії з галузі знань 08 «Право» та спеціальності 081 «Право»

Голова спеціалізованої
вченої ради ФСВР 037
М. П.

Олена ГУЛАК